

Mis maa see on?

Eestimaa - riik, kus 4 aastaaga päevas pole mingisugune probleem, on saamas veel ühe numbri lisaks oma vanusele. Sel päeval on tegelikult meie kõigi sünnipäev. Päev, tänu millele kasvõi kord aastas tuntakse, et „Eestlane olen ja eestlaseks mina jään“.

Lennart Meri on öelnud: „Eestlaste ajalugu ulatub minevikku üle viiekümne sajandi, Eesti riik ulatub minevikku aastani 1918.“

Millist definitsiooni omab „Eesti riik“ Teie jaoks? Keeruline küsimus, eks. Ka mina päris täpselt ei oska vastata ega tea selle hinda. Seda kuni eelmise aastani. Eesti riik sai minu peas uue tähenduse - turvaline kodu. Annan teile paar märksõna: Pariisi terroriakt - 130 hukkunut, Vene reisilennuki allakukkumine - 224 hukkunut, Kölni uusaastaöö ahistamised ja röövimised - tuhatkond ohvrit, Nepali maavärin - 9000 hukkunut ja nii edasi. Ma sain aru, kui turvalises kohas ma elan. Ma sain veeta jõule koos terve oma perekonnaga, keegi ei pidanud piduliku õhtusööki vaatama ülevalt taeva äärelt. Mõelda vaid, kui paljud perekonnad üle maailma pidid tänu seletamatule ebaõiglusele uut aastat vastu võtma ilma tähtsa isikuta oma kõrval VÕI olles oma PÄRIS kodust kaugel. Mis oleks saanud, kui kasvõi üks neist katastroofidest oleks juhtunud Eestis? Me ei oska seda ette kujutada. Eestlaste jaoks on see kõik ettekujutamatu ja mõeldamatu, kuid reaalsuses käegakatsutav.

See kõik paneb mõtlema meid tuleviku peale. Aga... mis on üldse Eesti tulevik? Margus Tsahkna meelest 2 miljonit eesti keelt kõnelevat inimest, kuid püüdkem jääda siiski reaalsusesse.

Eesti tulevikuks pean mina eelkõige tõusvat edukust äri tasandil. Eestist saab riik, mis kogub välisinvestorite huvi tänu oma geniaalsetele ja ainulaadsetele ideedele. Samuti sellega seoses tekib meile rohkem töökohti ning spetsialistide

vajadus kasvab - talentidel on põhjus kodumaale tagasi tulekuks. Eestlased on vägagi loovad ja tohutu ärivaistuga inimesed. Suurepärase näiteid leiame juba omaenda kooli õpilaste seast. Seda kõike ma ei pea kaugeks tulevikuks, sest praegu juba tehakse inimestele oma firma loomine nii lihtsaks, et igaüks saab firma luua kodust lahkumata ja ülimalt kiirelt.

Samuti ma loodan, et eestlaste kokkuhoidvus ja heatahtlikkus püsiks ning ka jätkuks veel tulevikus. Suurepärase näide sellest on „Jõulutunneli“ saade. Igal aastal ollakse uuel missioonil, kuid motiiv on alati sama - aidata tõelisi abivajajaid. Riigil ei ole kõige jaoks raha ja see on okei, see on mõisteta. Aga siinkohal astuvadki mängu heasüdamlikud eestlased ja koguvad vajaliku raha kokku. Mul on uhke vaadata, kuidas iga aastaga taolisi projekte veel ja veel sünnib. Nende projektide edu on lausa miljonitesse kasvavad.

Samas on Eestis asju, mille üle mul niivõrd uhke meel pole. Näiteks narkosurmade arv. Eesti on juba mitmendat aastat juhtimas seda kohutavat edetabelit terve Euroopa mastaabis. Tervise- ja tööminister Jevgeni Ossinovski on öelnud: „Tegemist on olnud ebapopulaarse teemaga: mingisugused süstivad narkomaanid kuskil, keegi nendega väga tegeleda ei taha.“. Samuti räägib ta, kuidas asendusravi kättesaadavus on suureks probleemiks.

Lisaks koos alkoholijoobes juhtidega kasvab iga päev ka narkojoobes autojuhtide hulk. See kõik näitab, et midagi on valesti või midagi on jäetud tegemata. Neid kitsaskohti on veel teisigi, aga kuna ükski inimene maailmas pole ideaalne, ei saa ka ükski riik maailmas olla vigadeta.

Edukat ja vähemate vigadeta Eestit soovime me kõik. Aga sellesse peame me ise ka panustama. Kõik algab inimesest endast - käed rüpes midagi ootama jäädes ei saavutata mitte midagi.

Lõpetuseks tsiteerin Toomas Hendrik Ilvest: „Eesti ei saagi kunagi valmis. Ta kasvab paremaks ja tugevamaks. Ta küpseb avatumaks ja suuremaks. Meie ühise armastuse ja hoolimise toel.“

Ma soovin teile kõigile head tänast Tartu rahulepingu aastapäeva ning lähenevat vabariigi aastapäeva.

Aitäh kuulamast.

Andree Prees 11R